

han indtager lige overfor det offentlige Kundskab om Barnefaderens Navn, og han udtalte atter, at hans Stilling var dikteret af Hensyn til Barnet. Jeg kan ikke undlade at gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa, at det gælder kun i de færreste Tilfælde, og navnlig kun i de Tilfælde, hvor Barnefaderen eller Barne moderen er i en saadan økonomisk Situation, at de ere i Stand til at sørge for Barnet, uden at Offentligheden skal træde til. Dersom Barnefaderen ikke kan opfylde sin Forpligtelse, maa de kommunale Raad træde op og kræve, at Moderen skal opgive Navnet paa Barnefaderen, for at Kommunen kan faa Ret til at indkræve Fordringen, som Kommunen efter dette Lovforslag faar. Dersom Ministeren altsaa fastholder dette, er der rig Anledning til at fastslaa, at saa staa man overfor den samme uovervindelige Hindring, som man tidligere har staaet overfor, nemlig at det er de bedrestillede, der skulle have Lov til at dække sig, medens de daarligt stillede skulle op med Navnet. Men saa skal man lade den Floskel falde, som det efter min Mening er, naar man siger, at det er for Barnets Skyld, medens det i første Instans er Faderens Navn, man vil dække. Naar der nemlig er fornøden økonomisk Evne til at dække over det, gaar Barnefaderen fri for at faa sit Navn frem, men er der ikke en saadan tilstrækkelig økonomisk Evne til Stede, siger man, at da kan det være det samme med Hensynet til Barnet, der kan det offentlige kræve Faderens Navn oplyst. Dette vil jeg i hvert Fald ikke anerkende.

Maa jeg saa endvidere gøre den Bemærkning overfor den højtærede Justitsminister angaaende Stedet i § 1, Punkt 2, hvorom han siger, at det ikke er en Trykfejl i Loven, at saa er der en Uoverensstemmelse mellem Ministerens Udtalelse og Loven paa det Punkt.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det lykkedes mig heller ikke i Dag at faa Svar fra den højtærede Justitsminister angaaende Spørgsmaalet om en betydelig Forhøjelse af Normalbidraget, og jeg maa derfor haabe paa, hvad jeg mener, jeg har Grund til, at det skal kunne lykkes i Udvalget at faa Forslaget med Hensyn til dette Forhold bragt i en saadan Skikkelse, at det vil komme til at staa aldeles klart, at det har været

Lovgivningsmagtens Mening, at disse Bidrag skulle være betydelig højere, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg mener, at der er Grund til at vente, at dette skal kunne lykkes, særlig under Hensyn til de Udtalelser, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup), og hvori han meget stærkt sluttede sig til mit Standpunkt i denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) sagde, at den Gang, han henvendte sig til Socialdemokraternes Hovedbestyrelse for at opnaa dens Medvirking til, at han kunde blive valgt til Folketinget, var hans Stilling den samme som i Dag. Det kan godt være muligt, men saa maa det ærede Medlem, forekommer det mig, være noget naiv, naar han kan mene, at han kunde faa Stemmer fra Socialdemokratiet, samtidig med at han beder Gud bevare sig for, at Socialdemokratiet nogen Sinde skulde sejre. Det maa jo have været hans Standpunkt den Gang ogsaa, og paa det vilde han altsaa gaa til Valg og søge Socialdemokraternes Stemmer. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Stilling er noget underlig. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det ikke er saa rart at skulle sige baade — og som at sige enten — eller. Det havde været meget behageligere for det ærede Medlem at kunne sige...

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem tage min Henstilling til Følge om ikke at tale om uvedkommende Sager.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal da blot sige med Hensyn til det Brev eller Uddrag af et Brev fra Rasmus Christian Rask, som jeg oplæste, at naar han beklagede sig over de Forhold, hvorunder han var opvokset, og over, at han var udgaaet fra en fattig Familie, var det ikke, fordi det i saa høj Grad havde hindret ham i at naa frem, som paa Grund af, at han maatte stole paa formaaende Venner og i høj Grad var nødt til at rette sig efter deres Anvisninger, medens han vilde have været mere frit stillet, hvis han kunde have sagt, at han ikke skyldte nogen Tak, fordi han var naaet et Stykke frem. Jeg tror, vi